III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 21/2016 MED HENBLIK

på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002

Vedtaget af Rådet den 18. oktober 2016

(2016/C 433/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]),

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ([3]) skal fiskeriaktiviteterne være miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningssikkerheden. Der bør i den fælles fiskeripolitik anlægges såvel en forsigtighedstilgang som en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og tilstræbe at sikre, at fiskeri ikke nedbryder havmiljøet. I denne forbindelse er nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, og artikel 7, 20 og 22 også særlig relevante.

(2) Unionen er forpligtet til at gennemføre resolutioner vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling, navnlig resolution 61/105 og 64/72, hvori stater og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer opfordres til at sikre beskyttelse af sårbare dybhavsøkosystemer mod konsekvenserne af anvendelsen af bundfiskeredskaber samt bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene.

([1]) EUT C 133 af 9.5.2013, s. 41.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 10.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 18.10.2016. Europa-Parlamentets holdning af … (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

(3) Kommissionen har gennemgået Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 ([1]) og fandt navnlig, at anvendelsesområdet for den relevante flåde var for stort, at der manglede vejledning om kontrol i udpegede havne og om prøvetagningsprogrammer, samt at kvaliteten af medlemsstaternes rapportering af indsatsen var for svingende. Kommissionens gennemgang konkluderede desuden, at kapacitetsloftet, der har været gældende siden 2002, og som omfatter den samlede kapacitet for alle fartøjer, der i ét af årene mellem 1998 og 2000 fangede over 10 ton blandede dybhavsarter, ikke havde nogen væsentlig positiv virkning. Ordningen med et kapacitetsloft bør derfor ajourføres som led i foranstaltningerne til at afhjælpe de mangler, der er konstateret i nævnte forordning.

(4) Med henblik på at opretholde den nødvendige reduktion af fiskerikapaciteten i dybhavsfiskeriet og for at indhente mere omfattende oplysninger om dybhavsfiskeri og dets indvirkning på havmiljøet bør fiskeri efter dybhavsarter kræve en fiskeritilladelse. Hver ansøgning om en fiskeritilladelse bør ledsages af en detaljeret beskrivelse af det planlagte fiskeriområde, herunder underområder, afsnit og underafsnit, som følger Det International Havundersøgelsesråds (ICES's) og Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhavs (CECAF's) inddelinger, samt redskabstypen, den planlagte dybde, den planlagte hyppighed og varighed af fiskeriet og navnene på de pågældende dybhavsarter.

Systemet med fiskeritilladelser bør også bidrage til at begrænse kapaciteten for de fartøjer, som har tilladelse til at fiske efter dybhavsarter. For at rette forvaltningsforanstaltningerne specifikt mod den del af flåden, som er mest relevant for dybhavsfiskeriet, bør der ved udstedelsen af fiskeritilladelser tages hensyn til, om de vedrører målarter eller bifangster. Anvendelsen af den landingsforpligtelse, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013, bør dog ikke forhindre, at fartøjer, der fanger en mindre mængde dybhavsarter, og som i øjeblikket ikke skal have en dybhavsfiskeritilladelse, fortsætter deres traditionelle fiskeri.

(5) Indehavere af en fiskeritilladelse, der giver ret til at fange dybhavsarter, bør samarbejde om videnskabelige forskningsaktiviteter for at bidrage til en bedre vurdering af dybhavsbestandene og forskning i dybhavsøkosystemerne.

(6) For yderligere at forbedre beskyttelsen af havmiljøet bør målrettet fiskeri kun tillades i de områder, hvor dybhavsfiskeri har fundet sted i referenceperioden 2009-2011. Med henblik på forsøgsfiskeri bør det dog tillades, at fartøjer, der fisker efter dybhavsarter, fisker uden for det eksisterende fiskeriområde, forudsat at udvidelsen af fiskeriområdet i henhold til en konsekvensanalyse, der er foretaget i overensstemmelse med Fødevare- og Landbrugsorganisationens (FAO's) retningslinjer, ikke medfører en betydelig risiko for en negativ indvirkning på sårbare marine økosystemer.

(7) Blandt de redskaber, der anvendes til dybhavsfiskeri, medfører bundtrawl den højeste risiko for sårbare marine økosystemer og fører samtidig til det største antal utilsigtede fangster af dybhavsarter. For at minimere et sådant dybhavsfiskeris negative indvirkning på det marine økosystem bør fiskeri med bundtrawl begrænses til farvande over en bestemt dybde, og fiskeri med bundredskaber bør være omfattet af særlige krav til beskyttelse af sårbare marine økosystemer. Anvendelsen af bundredskaber bør desuden evalueres efter den … [*fire år efter denne forordnings ikrafttræden*]. Endvidere er anvendelsen af bundsatte hildingsgarn i dybhavsfiskeriet i øjeblikket omfattet af restriktioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 ([2]).

(8) For at mindske de potentielle skadelige virkninger af bundtrawl bør fiskeri med bundtrawl kun tillades ved en dybde på højst 800 meter. Denne grænse er baseret på eksisterende industriledede frivillige foranstaltninger, der anvendes i Unionens farvande, og tager hensyn til dybhavsfiskeriets særlige karakteristika i Unionens farvande.

(9) For at minimere dybhavsfiskeriets indvirkning på sårbare marine økosystemer bør der træffes en række foranstaltninger, der tager sigte på at reducere kontakten med sårbare marine økosystemer. En flytningsregel og en indberetningspligt bør navnlig finde anvendelse, når kontakten med et sårbart marint økosystem finder sted. Desuden bør der oprettes en liste over områder med forekomst eller sandsynlig forekomst af sårbare marine økosystemer, hvor fiskeri med bundredskaber er forbudt.

(10) Eftersom biologiske oplysninger bedst kan indsamles ved hjælp af harmoniserede dataindsamlingsstandarder bør indsamlingen af data om dybhavsmetierer integreres i den generelle ramme for indsamling af videnskabelige data, og det bør samtidig sikres, at de yderligere oplysninger, som er nødvendige for at forstå fiskeriets dynamik,

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EUT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 af 27. november 2009 om fastlæggelse af tekniske overgangsforanstaltninger fra den 1. januar 2010 til den 30. juni 2011 (EUT L 347 af 24.12.2009, s. 6).

tilvejebringes. Finansieringen af indsamling af data i henhold til denne forordning er til rådighed i overensstemmelse med de vilkår og principper om rammen for dataindsamling, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 ([1]).

(11) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ([2]) fastlægger strengere kontrol- og håndhævelseskrav, der finder anvendelse under særlige omstændigheder. Fiskeri efter dybhavsarter, der fra naturens hånd er sårbare over for fiskeri, bør derfor underlægges et højere kontrolniveau. Det bør også fastsættes, hvilke særlige tilfælde af overtrædelse af den fælles fiskeripolitiks regler der bør føre til inddragelse af en fiskeritilladelse.

(12) Konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav blev godkendt ved Rådets afgørelse 81/608/EØF ([3]) og trådte i kraft den 17. marts 1982. Denne konvention fastlægger en passende ramme for det multilaterale samarbejde om rationel bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i de internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav. De forvaltningsforanstaltninger, som er vedtaget i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), omfatter et særligt system af foranstaltninger til beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det NEAFC-regulerede område. For at sikre kontinuiteten i EU-fiskerfartøjernes nuværende måde at operere på i NEAFC-farvande bør de gældende regler i forordning (EF) nr. 2347/2002 vedrørende dybhavsfiskeritilladelse, udpegede havne og medlemsstaternes meddelelse af oplysninger dog fortsat gælde for dybhavsfiskeri i det NEAFC-regulerede område. For fortsat at forbedre den videnskabelige viden om de nævnte bestande og eftersom de gældende NEAFC-foranstaltninger ikke omfatter observatørdækning, bør der desuden anvendes den samme observatørdækning i alle områder i Nordsøen og i alle CECAF-områder, hvor fiskeri efter dybhavsarter finder sted.

(13) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør delegeres til Kommissionen, for så vidt angår ændring af listen over indikatorer for sårbare marine økosystemer i bilag III med henblik på at tilpasse denne liste til den seneste videnskabelige rådgivning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([4]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(14) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til fastlæggelse af de eksisterende fiskeriområder og oprettelse og tilpasning af listen over områder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([5]).

(15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning for så vidt angår godkendelse af forsøgsfiskeri i dybhavsområder og for så vidt angår tilpasning af fastlæggelsen af de eksisterende dybhavsfiskeriområder med henblik på at omfatte de steder, hvor fiskeri udføres efter en fiskeritilladelse udstedt i overensstemmelse med denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011.

(16) Der bør derfor fastsættes nye regler om regulering af fiskeriet efter dybhavsarter i Unionens farvande i det nordøstlige Atlanterhav og i internationale farvande inden for CECAF's kompetenceområde —

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

([3]) Rådets afgørelse 81/608/EØF af 13. juli 1981 om indgåelse af konvention om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (EFT L 227 af 12.8.1981, s. 21).

([4]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

Denne forordning bidrager til at nå målene i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 for så vidt angår dybhavsarter og levesteder. Desuden tager den sigte på:

a) at forbedre videnskabelig viden om dybhavsarter og deres levesteder

b) at forebygge betydelig skadelig indvirkning på sårbare marine økosystemer inden for rammerne af dybhavsfiskeri og sikre en langsigtet bevarelse af dybhavsbestandene

c) at sikre, at EU-foranstaltninger med henblik på bæredygtig forvaltning af dybhavsbestandene er i overensstemmelse med de resolutioner, som De Forenede Nationers Generalforsamling har vedtaget, navnlig resolution 61/105 og 64/72.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på fiskeri eller planlagt fiskeri i følgende farvande:

a) med EU-fiskerfartøjer og tredjelandes fiskerfartøjer i Unionens farvande i Nordsøen, i de nordvestlige farvande og i de sydvestlige farvande samt Unionens farvande i ICES-område IIa

b) med EU-fiskerfartøjer i de internationale farvande i CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.

2. Denne artikels stk. 1 berører ikke artikel 16, stk. 5.

Artikel 3

Genstand

1. Denne forordning finder anvendelse på arter, der forekommer i dybhavsområder, og som er kendetegnet ved en kombination af følgende biologiske faktorer: modning i en relativt høj alder, langsom vækst, lang forventet levetid, lav naturlig dødelighed, uregelmæssig rekruttering af gode årgange og gydning, der muligvis ikke finder sted hvert år, (»dybhavsarter«).

2. Med henblik på denne forordning er dybhavsarter og heriblandt de mest sårbare arter opført i bilag I.

Artikel 4

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning anvendes definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 ([1]).

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 8).

2. Desuden forstås ved:

a) »ICES-områder«: områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 ([1])

b) »CECAF-områder«: områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 ([2])

c) »NEAFC-reguleret område«: de farvande, som er underlagt konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, som ligger uden for de farvande, der henhører under de kontraherende parters fiskerijurisdiktion

d) »mest sårbare arter«: de dybhavsarter, der er angivet i tredje kolonne under overskriften »Mest sårbare (x)« i tabellen i bilag I

e) »metier«: fiskeri rettet mod bestemte arter med bestemte redskaber i et bestemt område

f) »dybhavsmetier«: en metier, som er rettet mod dybhavsarter, jf. kriterierne i artikel 5, stk. 2

g) »fiskeriovervågningscenter«: et af en flagmedlemsstat oprettet operationelt center, som er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel

h) »kontakt«: fangster af sådanne mængder af indikatorarter for sårbare marine økosystemer, som overstiger de tærskelniveauer, der er fastsat i bilag IV

i) »utilsigtede fangster«: utilsigtede fangster af marine organismer, som i henhold til artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal landes og afskrives på kvoten, enten fordi de er under den bevarelsesmæssige mindstereference-størrelse, eller fordi de overstiger de tilladte mængder i henhold til reglerne om fangstsammensætning og bifangst

j) »indikatorer for sårbare marine økosystemer«: indikatorerne i bilag III

k) »eksisterende dybhavsfiskeriområder«: den del af området som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), hvor dybhavsfiskeri historisk har fundet sted, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 5

Fiskeritilladelser

1. For fiskeri efter dybhavsarter kræves der en fiskeritilladelse (»målrettet fiskeritilladelse«). Den målrettede fiskeritilladelse skal angive de dybhavsarter, hvorefter fartøjet har tilladelse til at fiske.

2. Med henblik på stk. 1 anses et fiskerfartøj, der driver fiskeri, at fiske efter dybhavsarter, hvis dets meddelelser om fangster (i logbogen, landingsopgørelser, salgsnotaer eller lignende dokument) i det pågældende kalenderår indeholder mindst 8 % dybhavsarter på en fangstrejse.

Dette gælder dog ikke fiskerfartøjer, for hvilke den samlede registrering af dybhavsarter i det pågældende kalenderår er på mindre end 10 ton. Dette afsnit berører ikke stk. 6.

3. For fiskeri udøvet af fiskerfartøjer, der, selv om de ikke fisker efter dybhavsarter, fanger dybhavsarter som bifangst, kræves der en fiskeritilladelse (»fiskeritilladelse til bifangst«). Fiskeritilladelsen til bifangst skal angive de dybhavsarter, som fartøjet kan komme i kontakt med som bifangst, når det fisker efter andre arter.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (omarbejdning) (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

4. De to typer fiskeritilladelser, der er omhandlet i henholdsvis denne artikels stk. 1 og 3, skal tydeligt kunne skelnes fra hinanden i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 116 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

5. Fiskerfartøjer, der ikke er i besiddelse af en fiskeritilladelse i henhold til denne artikel, må højst fange 100 kg dybhavsarter pr. fangstrejse. Fangster af dybhavsarter på over 100 kg, der er taget af sådanne fartøjer, må ikke opbevares om bord, omlades eller landes, medmindre det drejer sig om utilsigtede fangster af dybhavsarter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, og som skal landes og afskrives på kvoten.

6. Et fiskerfartøj, der er i besiddelse af en fiskeritilladelse til bifangst, og som har adgang til en kvote for bifangster af dybhavsarter, som med højst 15 % overstiger den tærskel på 10 ton, der er fastsat i denne artikels stk. 2, anses ikke for at fiske efter dybhavsarter. Det skal lande sådanne fangster og afskrive dem på kvoten. Utilsigtede fangster af dybhavsarter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, skal landes og afskrives på kvoten.

7. Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på udstedelse af fiskeritilladelser til tredjelandes fiskerfartøjer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 ([1]).

Artikel 6

Kapacitetsforvaltning

1. Den samlede fiskerikapacitet målt i bruttotonnage og i kilowatt for alle EU-fiskerfartøjer, hvortil en medlemsstat har udstedt en målrettet fiskeritilladelse, må på intet tidspunkt overstige den samlede fiskerikapacitet for fartøjer i den pågældende medlemsstat i det år mellem 2009 og 2011, hvor tallet er højest, som:

a) har fanget 10 ton dybhavsarter eller mere i det af de tre kalenderår mellem 2009-2011, hvor tallet er højest, og

b) er registreret i en af regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, i den pågældende medlemsstat, og hvis fangsterne af dybhavsarter for hvert af disse fartøjer udgjorde mindst 10 % af dets samlede årlige fangster i det af de tre kalenderår mellem 2009-2011, hvor tallet er højest.

2. Hvis en medlemsstat har fået tildelt fiskerimuligheder for arter, der er anført i bilag I, inden den … [*datoen for denne forordnings ikrafttræden*], men dens fartøjer ikke har fanget 10 ton dybhavsarter eller mere i et af referenceårene, må denne medlemsstats samlede fiskerikapacitet, uanset stk. 1, litra a), på intet tidspunkt overstige den samlede fiskerikapacitet for dens fartøjer, hvoraf mindst ét har fanget 10 ton dybhavsarter eller mere, i det af de tre seneste år, hvor tallet er højest.

Artikel 7

Eksisterende dybhavsfiskeriområder

1. Senest den … [*seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* underretter de medlemsstater, hvis fartøjer har fået tildelt en dybhavsfiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2347/2002, for så vidt at den vedrører fiskeri, der udøves af fartøjer, som hvert kalenderår fanger mere end 10 ton, Kommissionen herom ved hjælp af FOS-oplysninger eller, hvis FOS-oplysninger ikke er til rådighed, ved hjælp af andre relevante og verificerbare oplysninger om de steder, hvor sådanne fartøjer fiskede efter dybhavsarter i referencekalenderårene 2009-2011.

2. På grundlag af de oplysninger, der er indberettet i medfør af stk. 1, og på basis af de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger fastlægger Kommissionen senest den … [*et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] de eksisterende dybhavsfiskeriområder ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

Artikel 8

Generelle krav til ansøgninger om fiskeritilladelser

1. Hver ansøgning om en fiskeritilladelse skal ledsages af en detaljeret beskrivelse af det område, hvori fiskerfartøjet agter at fiske, redskabstypen, den dybde, hvori der skal fiskes, den planlagte hyppighed og varighed af fiskeriet samt navnene på de pågældende dybhavsarter.

2. Målrettede fiskeritilladelser må kun udstedes til fiskeri inden for de eksisterende dybhavsfiskeriområder.

3. Uanset denne artikels stk. 2 kan målrettede fiskeritilladelser indtil fastlæggelsen af de eksisterende dybhavsfiskeriområder i overensstemmelse med artikel 7 udstedes, forudsat at fiskerfartøjerne har forelagt dokumentation for, at de har udøvet fiskeri i dybhavsmetieren i mindst tre år, inden ansøgningen om fiskeritilladelsen er indgivet. En sådan fiskeritilladelse kan kun udstedes for de steder, hvor der tidligere er blevet udøvet et sådant fiskeri.

4. Der må ikke udstedes fiskeritilladelse til fiskeri med bundtrawl på en dybde på mere end 800 meter.

5. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat indgive en anmodning om at udøve forsøgsfiskeri på steder, der ligger uden for de eksisterende dybhavsfiskeriområder. En sådan anmodning skal ledsages af en konsekvensanalyse, som er foretaget i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav fra 2008. Ved indgivelsen af en sådan anmodning angiver medlemsstaten den forventede varighed af forsøgsfiskeriet og det forventede antal deltagende fartøjer og deres kapacitet. Den skal foreslå afhjælpende foranstaltninger for at forebygge kontakt med eller effektivt beskytte sårbare marine økosystemer.

6. Kommissionen kan efter at have vurderet de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt, og på grundlag af rådgivning fra et videnskabeligt rådgivningsorgan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt give tilladelse til at udøve det forsøgsfiskeri, der er anmodet om. I tilladelsen kan Kommissionen navnlig fastlægge:

a) området for forsøgsfiskeriet

b) det maksimale antal fartøjer og den maksimale kapacitet

c) et sådant fiskeris varighed, der ikke må overstige et år, og som kan forlænges én gang

d) den maksimale procentdel af den samlede tilladte fangstmængde af dybhavsarter, som kan fanges i forsøgsfiskeriet, og

e) de afhjælpende foranstaltninger, der skal overholdes for at beskytte sårbare marine økosystemer.

7. For at sikre indsamling af repræsentative data, som er velegnede til vurdering og forvaltning af dybhavsbestandene og af kontakter med sårbare marine økosystemer, kræves i enhver fiskeritilladelse, der udstedes i overensstemmelse med stk. 6, tilstedeværelse af videnskabelige observatører eller elektronisk fjernovervågning på det pågældende fartøj i de første 12 måneder af fiskeritilladelsens varighed.

8. På grundlag af en anmodning og oplysninger fra den pågældende medlemsstat kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter justere fastlæggelsen af det eksisterende dybhavsfiskeriområde for at medtage de steder, hvor der drives fiskeri i henhold til en fiskeritilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med denne artikels stk. 5 og 6.

Artikel 9

Specifikke krav til beskyttelse af sårbare marine økosystemer

1. Denne artikel finder anvendelse på fiskeri med bundtrawl på en dybde på mere end 400 meter.

2. Hvis den mængde af indikatorer for sårbare marine økosystemer som defineret i bilag III, der under fiskeri er blevet fanget, overstiger de tærskler, der er defineret i bilag IV, anses kontakt med et sårbart marint økosystem for at have fundet sted. Fiskerfartøjet skal straks indstille fiskeriet i det pågældende område. Det må først genoptage fiskeriet, når det er nået frem til et alternativt område, som er mindst fem sømil fra det område, hvor kontakten fandt sted.

3. Fiskerfartøjet skal straks indberette hver kontakt med sårbare marine økosystemer til de kompetente nationale myndigheder, som omgående underretter Kommissionen herom.

4. Medlemsstaterne anvender de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger, herunder biogeografiske oplysninger og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, til at identificere, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer. Desuden anmoder Kommissionen et kompetent videnskabeligt rådgivningsorgan om at foretage en årlig vurdering af de områder, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer.

Denne vurdering, der skal foretages i overensstemmelse med FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav fra 2008, anvender en forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i forordning (EU) nr. 1380/2013 og gøres offentligt tilgængelig.

5. Hvis der på grundlag af den procedure, der er omhandlet i stk. 4, er blevet identificeret områder, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer, underretter medlemsstaterne og det kompetente videnskabelige rådgivningsorgan rettidigt Kommissionen herom.

6. På baggrund af de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger og baseret på de vurderinger og identifikationer, som medlemsstaterne og det videnskabelige rådgivningsorgan har foretaget, vedtager Kommissionen senest den … [*et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] gennemførelsesretsakter med henblik på fastlæggelse af en liste over områder, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer. Kommissionen gennemgår listen årligt på baggrund af rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri og ændrer, hvis det er relevant, listen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Kommissionen kan fjerne et område fra listen, forudsat at den på grundlag af en konsekvensanalyse og efter høring af det kompetente videnskabelige rådgivningsorgan fastslår, at der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der ikke forekommer sårbare marine økosystemer, eller at der er blevet vedtaget passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som sikrer forebyggelse af betydelig skadelig indvirkning på sårbare marine økosystemer i dette område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18.

7. Kommissionen kan på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger gennemgå indikatorerne for sårbare marine økosystemer og tillægges beføjelse til ændre listen i bilag III ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17.

8. Der kræves nye konsekvensanalyser, hvis der sker betydelige ændringer af de teknikker, der anvendes til fiskeri med bundredskaber, eller hvis nye videnskabelige oplysninger viser, at der er sårbare marine økosystemer i et givet område.

9. Fiskeri med bundredskaber forbydes i alle de områder, der er anført i overensstemmelse med stk. 6.

Artikel 10

Anvendelse af specifikke kontrolkrav

Fiskeri og fiskeriaktiviteter, der er omfattet af denne forordning, er også omfattet af bestemmelserne i artikel 7, 17, 42, 43 og 45, artikel 84, stk. 1, litra a), artikel 95, stk. 3, artikel 104, stk. 1, artikel 105, stk. 3, litra c), artikel 107, stk. 1, artikel 108, stk. 1, og artikel 115, litra c), i samt bilag I til forordning (EF) nr. 1224/2009, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 11

Udpegede havne

1. Medlemsstaterne udpeger de havne, hvor landing eller omladning af dybhavsarter eller blandede mængder heraf på over 100 kg skal finde sted. Medlemsstaterne sender listen over disse udpegede havne til Kommissionen senest den … [*60 dage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

2. Der må ikke landes blandede mængder af dybhavsarter på over 100 kg andre steder end i de havne, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

Artikel 12

Forhåndsmeddelelse

Uanset artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af alle EU-fiskerfartøjer, som agter at lande 100 kg dybhavsarter eller derover, uanset fartøjets længde, underrette flagstatens kompetente myndighed om denne hensigt mindst fire timer inden det forventede tidspunkt for ankomst i havnen. Føreren eller enhver anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjer med en længde på 12 meter eller derunder, underretter de kompetente myndigheder mindst en time inden det forventede tidspunkt for ankomst i havnen.

Artikel 13

Logbogsregistreringer til havs

1. Hvis forpligtelsen til at føre logbog finder anvendelse, skal førere af EU-fiskerfartøjer, som har en fiskeritilladelse i henhold til artikel 5, stk. 1 eller 3, ved udøvelsen af en dybhavsmetier, eller når de fisker på dybder over 400 meter:

a) slå en ny streg i papirlogbogen efter hvert træk, eller

b) foretage særskilte registreringer efter hvert træk, hvis de er omfattet af det elektroniske registrerings- og indberetningssystem.

2. Førere af EU-fiskerfartøjer registrerer også i fartøjets logbog de mængder af dybhavsarter som anført i bilag I, der er fanget, opbevaret om bord, omladet eller landet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, og de mængder af indikatorer for sårbare marine økosystemer, der er anført i bilag III, og som overstiger tærsklerne fastsat i bilag IV, herunder artssammensætninger og vægt, og foretager indberetning af disse mængder til de kompetente myndigheder.

Artikel 14

Inddragelse af fiskeritilladelser

Med forbehold af artikel 7, stk. 4, og artikel 92 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 90, stk. 1, inddrages de fiskeritilladelser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 1 og 3, i mindst to måneder i hvert af følgende tilfælde:

a) manglende overholdelse af betingelserne i fiskeritilladelsen med hensyn til begrænsninger for anvendelse af redskaber, de områder, hvori fartøjerne har tilladelse til at operere, eller fangstbegrænsninger for de arter, hvorefter det er tilladt at fiske, eller

b) manglende overholdelse af kravet om at tage en videnskabelig observatør om bord eller kravet om prøvetagning af fangster til videnskabelige formål, jf. nærværende forordnings artikel 16.

Artikel 15

Regler om dataindsamling og -indberetning

1. Med forbehold af mere specifikke bestemmelser i denne forordning finder forordning (EF) nr. 199/2008 anvendelse.

2. Ved indsamlingen af data om dybhavsmetierer i overensstemmelse med de generelle regler om dataindsamling og med de præcisionsniveauer, der er fastlagt i det relevante flerårige EU-program for indsamling og forvaltning af biologiske, tekniske, miljømæssige, sociale og økonomiske data, skal medlemsstaterne overholde de særlige dataindsamlings- og indberetningskrav, der er fastsat i bilag II for dybhavsmetieren.

3. Medlemsstaterne indarbejder i alle fiskeritilladelser, der udstedes i henhold til artikel 5, de betingelser, som er nødvendige for at sikre, at det pågældende fartøj i samarbejde med det relevante videnskabelige institut deltager i dataindsamlinger, hvis omfang omfatter det fiskeri, som der er udstedt tilladelse til.

4. Føreren af et fartøj eller en anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjet, tager den videnskabelige observatør om bord, som medlemsstaten har udpeget til dette fartøj, medmindre dette af sikkerhedsmæssige årsager ikke er muligt. Føreren støtter den videnskabelige observatør i udøvelsen af dennes opgaver.

5. Efter anmodning fra Kommissionen forelægger en medlemsstat årlige rapporter med aggregerede data om antallet af fartøjer, der fører dens flag, og som udøver dybhavsfiskeri, deres fiskeriområde, redskabstypen, størrelsen, antallet af hver type udstedt fiskeritilladelse, deres oprindelige havn, de samlede dybhavsfiskerimuligheder, der er til rådighed for dens fartøjer, og den samlede procentsats for anvendelsen af sådanne fiskerimuligheder. Disse rapporter gøres offentligt tilgængelige.

Artikel 16

Observatørdækning

1. Medlemsstaterne udarbejder et program for observatørdækning for at sikre indsamling af relevante, rettidige og nøjagtige data om fangst og bifangst af dybhavsarter og kontakt med sårbare marine økosystemer samt andre relevante oplysninger med henblik på en effektiv gennemførelse af denne forordning. Fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn med en fiskeritilladelse til dybhavsfiskeri, er omfattet af en observatørdækning på mindst 20 %, bortset fra fartøjer, der af sikkerhedsmæssige årsager ikke er egnede til at tage en observatør om bord. Alle andre fartøjer med en tilladelse til fangst af dybhavsarter er omfattet af en observatørdækning på mindst 10 %, bortset fra fartøjer, der af sikkerhedsmæssige årsager ikke er egnede til at tage en observatør om bord.

2. Hvis en operatør af sin medlemsstat er blevet anmodet om at tage en observatør om bord på sit fartøj, forhindrer en observatørs fravær af årsager, der ligger uden for operatørens kontrol, ikke dette fartøj i at forlade havnen.

3. Senest den 1. januar 2018 indhenter Kommissionen på grundlag af data, der er indsamlet i henhold til denne forordning, videnskabelig rådgivning om, hvorvidt den observatørdækning, der er fastsat i denne artikels stk. 1, er tilstrækkelig til at nå målene i artikel 1, navnlig med henblik på at forebygge betydelig skadelig indvirkning på sårbare marine økosystemer inden for rammerne af dybhavsfiskeri, og hvorvidt den bør tilpasses på grundlag af en ajourført prøvetagningsmetode. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den videnskabelige rådgivning.

4. Hvis Kommissionen på grundlag af den videnskabelige rådgivning, der er omhandlet i stk. 3, finder, at procentsatserne for den observatørdækning, der er fastsat i stk. 1, bør justeres, kan Kommissionen omgående forelægge et forslag om revision af disse procentsatser.

5. Uanset artikel 2 finder artikel 16 tilsvarende anvendelse på fiskeri efter dybhavsarter fra fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn i det NEAFC-regulerede område.

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den … [*datoen for denne forordnings ikrafttræden*]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et fiskeri- og akvakulturudvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 19

Evaluering

1. Senest den … [*fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] evaluerer Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes indberetninger og den videnskabelige rådgivning, som den anmoder om med henblik herpå, virkningen af foranstaltningerne i denne forordning og beslutter, i hvilket omfang målene i artikel 1, litra a) og b), er nået.

2. Evalueringen fokuserer på udviklingen inden for følgende emner:

a) anvendelsen af alle typer fiskeredskaber i forbindelse med fiskeri efter dybhavsarter med særligt fokus på indvirkningen på de mest sårbare arter og på sårbare marine økosystemer

b) de fartøjer, som er gået over til at anvende redskaber med en reduceret indvirkning på havbunden, og fremskridt med hensyn til forebyggelse, minimering og så vidt muligt eliminering af utilsigtede fangster

c) det område, hvori fartøjerne i hver dybhavsmetier opererer

d) fuldstændigheden og pålideligheden af de data, som medlemsstaterne forelægger for videnskabelige organer med henblik på vurdering af bestande eller for Kommissionen i tilfælde af særlige indkaldelser af data

e) de dybhavsbestande, hvor den videnskabelige rådgivning er forbedret

f) effektiviteten af ledsageforanstaltningerne, når det gælder om at eliminere udsmid og reducere fangster af de mest sårbare arter

g) kvaliteten af de konsekvensanalyser, der foretages i henhold til artikel 8

h) antallet af fartøjer og havne i Unionen, der direkte påvirkes af denne forordnings gennemførelse

i) effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes for at sikre dybhavsbestandenes bæredygtighed på lang sigt og forebygge bifangst af ikkemålarter, navnlig bifangst af de mest sårbare arter

j) det omfang, hvori sårbare marine økosystemer er blevet effektivt beskyttet gennem begrænsning af tilladt fiskeri til eksisterende dybhavsfiskeriområder, flytningsreglen og/eller ved hjælp af andre foranstaltninger

k) anvendelsen af en begrænsning på en dybde på 800 meter.

3. På grundlag af den i denne artikels stk. 1 omhandlede evaluering kan Kommissionen i givet fald forelægge forslag om ændring af denne forordning. Kommissionen kan navnlig, hvis den nævnte evaluering viser, at fiskeri med bundredskaber ikke opfylder målene fastsat i artikel 1, forelægge et forslag om ændring af denne forordning med henblik på at sikre, at målrettede fiskeritilladelser til fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn, udløber eller tilbagekaldes, og at der træffes alle nødvendige foranstaltninger vedrørende bundredskaber, herunder langlinefartøjer, til at sikre beskyttelse af de mest sårbare arter og sårbare marine økosystemer.

Artikel 20

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Forordning (EF) nr. 2347/2002 ophæves.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

3. Uanset denne artikels stk. 1 finder artikel 3, 7 og 9 i forordning (EF) nr. 2347/2002 fortsat anvendelse på EU-fiskerfartøjer, der udøver fiskeri i det NEAFC-regulerede område.

4. De særlige fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2347/2002, er fortsat gyldige i en periode på højst ét år fra den … [*datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*
…	…

BILAG I

Dybhavsarter

Videnskabeligt navn	Dansk navn	Mest sårbare (x)
Centrophorus spp.	Pighajarter	
Centroscyllium fabricii	Fabricius' sorthaj	x
Centroscymnus coelolepis	Portugisisk fløjlshaj	x
Centroscymnus crepidater	Langsnudet fløjlshaj	x
Dalatias licha	Chokoladehaj	x
Etmopterus princeps	Lyshaj	x
Apristuris spp.	Kattehajslægt	
Chlamydoselachus anguineus	Kravehaj	
Deania calcea	Næbhaj	
Galeus melastomus	Ringhaj	
Galeus murinus	Rødhaj	
Hexanchus griseus	Seksgællet haj	x
Etmopterus spinax	Sorthaj	
Oxynotus paradoxus	Spidsfinnet trekanthaj	
Scymnodon ringens	Haj af arten Scymnodon ringens	
Somniosus microcephalus	Grønlandshaj	
Alepocephalidae	Glathovedfisk	
Alepocephalus Bairdii	Bairds glathovedfisk	
Alepocephalus rostratus	Rissos glathovedfisk	
Aphanopus carbo	Sort sabelfisk	
Argentina silus	Guldlaks	
Beryx spp.	Beryxarter	
Chaceon (Geryon) affinis	Dybvandskrabbe	
Chimaera monstrosa	Havmus	
Hydrolagus mirabilis	Storøjet havmus	
Rhinochimaera atlantica	Spydnæset havmus	
Coryphaenoides rupestris	Skolæst	

Videnskabeligt navn	Dansk navn	Mest sårbare (x)
Epigonus telescopus	Teleskopkardinalfisk	x
Helicolenus dactilopterus	Blåkæft	
Hoplostethus atlanticus	Orange savbug	x
Macrourus berglax	Nordlig skolæst	
Molva dypterigia	Byrkelange	
Mora moro	Almindelig dybhavstorsk	
Antimora rostrata	Blå antimora	
Pagellus bogaraveo	Spidstandet blankesten	
Polyprion americanus	Vragfisk	
Reinhardtius hippoglossoides	Hellefisk	
Cataetyx laticeps		
Hoplosthetus mediterraneus	Middelhavssavbug	
Macrouridae med undtagelse af *Coryphaenoides rupestris* og *Macrourus berglax*	Langhaler med undtagelse af skolæst og nordlig skolæst	
Nesiarchus nasutus	Geddetryne	
Notocanthus chemnitzii	Chemnitz' pigål	
Raja fyllae	Fyllas rokke	
Raja hyperborea	Arktisk rokke	
Raja nidarosiensus	Sortbuget rokke	
Trachyscorpia cristulata	Dragehovedfisk af arten Trachyscorpia cristulata	
Lepidopus caudatus	Strømpebåndsfisk	
Lycodes esmarkii	Esmarks ålebrosme	
Sebastes viviparus	Lille rødfisk	

BILAG II

Specifikke krav vedrørende dataindsamling og rapportering, jf. artikel 15, stk. 2

1. Medlemsstaterne sikrer, at data, som indsamles for et område, der omfatter både Unionens farvande og internationale farvande, opdeles yderligere, så de henviser til Unionens farvande eller internationale farvande hver for sig.

2. Når aktiviteterne i en dybhavsmetier overlapper aktiviteterne i en anden metier inden for samme område, foretages dataindsamlingen for førstnævnte aktiviteter særskilt fra dataindsamlingen for sidstnævnte aktiviteter.

3. Udsmid er omfattet af krav om prøvetagning i alle dybhavsmetierer. Prøvetagningsstrategien for landinger og udsmid omfatter alle de arter, der er anført på listen i bilag I, samt arter, der tilhører havbundens økosystem, som f.eks. dybvandskoraller, svampe eller andre organismer, som tilhører samme økosystem.

4. En observatør, der er taget om bord, anmodes om at identificere og dokumentere vægten af eventuelle stenkoraller, bløde koraller, svampe eller andre organismer, der tilhører det samme økosystem, og som er taget om bord med fartøjets redskaber.

5. Hvis den gældende flerårige dataindsamlingsplan kræver, at der indsamles oplysninger om fiskeriindsatsen angivet i det antal timer, hvor der er fisket med trawl samt sættetiden for passive redskaber, indsamler medlemsstaten følgende yderligere data, som den er parat til at fremlægge sammen med oplysningerne om fiskeriindsatsen:

   a) den geografiske position for fiskeriaktiviteterne for hvert enkelt træk på grundlag af FOS-data, som sendes af fartøjet til fiskeriovervågningscentret

   b) den fiskedybde, hvori redskaberne anvendes, hvis fartøjet skal sende indberetninger ved hjælp af en elektronisk logbog. Fartøjets fører indberetter fiskedybder i overensstemmelse med det standardiserede rapporteringsformat.

BILAG III

Indikatorarter for sårbare marine økosystemer

Følgende er en liste over sårbare marine økosystemhabitattyper med de taxa, der med størst sandsynlighed forekommer i disse habitater, og som betragtes som indikatorer for sårbare marine økosystemer.

Habitattype for sårbare marine økosystemer	Repræsentative taxa
1. Koldtvandskoralrev	
a. Lophelia pertusa-rev	*Lophelia pertusa*
b. Solenosmilia variabilis-rev	*Solenosmilia variabilis*
2. Koralhave	
a. Have med hård bund	
i. Hornkoralhave og sortkoralhave med hård bund	*Anthothelidae* *Chrysogorgiidae* *Isididae, Keratoisidinae* *Plexauridae* *Acanthogorgiidae* *Coralliidae* *Paragorgiidae* *Primnoidae* *Schizopathidae*
ii. Kolonidannende skleraktinske koraller på klippebund	*Lophelia pertusa* *Solenosmilia variabilis*
iii. Ikke-revdannende skleraktinske koncentrationer	*Enallopsammia rostrata* *Madrepora oculata*
b. Koralhaver med blød bund	
i. Hornkoralhave og sortkoralhave med blød bund	*Chrysogorgiidae*
ii. Bægerkoralbanker	*Caryophylliidae*
iii. Blomkålskoralbanker	*Flabellidae* *Nephtheidae*
3. Koncentrationer af dybhavssvampe	
a. Andre svampekoncentrationer	*Geodiidae* *Ancorinidae* *Pachastrellidae*
b. Svampehaver med hård bund	*Axinellidae* *Mycalidae* *Polymastiidae* *Tetillidae*
c. Glassvampesamfund	*Rossellidae* *Pheronematidae*

Habitattype for sårbare marine økosystemer	Repræsentative taxa
4. Søfjerbanker	*Anthoptilidae* *Pennatulidae* *Funiculinidae* *Halipteridae* *Kophobelemnidae* *Protoptilidae* *Umbellulidae* *Vigulariidae*
5. Koncentrationer af cylinderroser	*Cerianthidae*
6. Mudder- og sandbundsfauna	*Bourgetcrinidae* *Antedontidae* *Hyocrinidae* *Xenophyophora* *Syringamminidae*
7. Koncentrationer af mosdyr	

BILAG IV

Kontakt med et muligt sårbart marint økosystem defineres som:

a) i forbindelse med trawltræk og andre fiskeredskaber end langliner: forekomst af indikatorer for sårbare marine økosystemer på mere end 30 kg levende koraller og/eller 400 kg levende svampe, og

b) i forbindelse med et langlinesæt: forekomst af indikatorer for sårbare marine økosystemer på 10 kroge pr. segment med 1 000 kroge eller pr. langlinesektion på 1 200 meter, alt efter hvad der er kortest.